

Blbý princ I.

Blbý princ I. měl letadla rád. Lišky ne. Lišky neznal. Letadel měl plný hangár. Boeing, airbus a čtyři cessny. A tůčko. To měl nejraději. Mělo trysky tak akorát. Když to na něho přišlo, přistavili mu jezdící schůdky před trysku. Zasunul svého obra dovnitř a hučel jak tryskáč při startu.

...pokračování v knize

Dveře kostela

Dveře kostela jsou otevřené. Přítmí a vůně kadidla. Dřív než se prsty smočí ve svěcené vodě, zvoní mobil. Cestou k oltáři odpovídá: „Už jdu, šéfe.“

Blahobyt

Vše, co kryje
holou řiť.

Obchod

Že objevil mimořádnou věc, zjistil knihovník až po několika dnech. O všech vzácných tiscích v knihovně věděl a za ta léta poznal i systém uložení věcí v depozitáři. Když se po malování vracely věci na místo, spíš náhodně otevřel kartonovou krabici s časopisy z konce dvacátých let. Všiml si, že mezi časopisy jsou vsunuty rukou psané poznámky. A pod časopisy staré alchymistické rytiny. Mezi nimi neznámý zašlý rukopis.

Knihovník se zabýval rukopisem celý den. Jednalo se možná o přepis Basilia Valentina, opatřený jednak starými latinskými poznámkami, jednak českým komentářem ze 20. let minulého století. Zjistil také, že se nejedná o žádnou z věcí, jež počátkem 17. století vydal Johann Thölde.

Před odchodem domů chtěl udělat na stole trochu pořádek. Vzal krabici, a zjistil, že na jejím dně cosi zůstalo. Dvě zmuchlané papírové koule. Rozložil vytržené listy z časopisu. Z jednoho se vykutálela zatavená lahvička s jakousi hustou, dosud ještě tekutou, substancí na dně. Ve druhém listu našel malý, jakoby sklovitý, valounek. Zamkl nález do stolu. Zítra bude pokračovat.

V noci se mu vybavila slova z rukopisu: „Chceš-li pojísti ovoce Velkého díla nepřipraven, buď pro své spasení pokorný.“ Uvědomil si, že se mu možná dostalo do rukou to, o co marně usilovaly celé genera-

ce alchymistů a čeho se dobralo jen pár vyvolených. Elixír mládí
a Kámen mudrců?

...pokračování v knize

Ze života

Vyhledala Hrabala
a potom mi nedala.

Ať si to tak neberu,
příště najde Kunderu.

Před stiskem kliky

Sněžit začalo v noci. Vyhlížím z okna do tichého rána.
Zahrada dospává pod netknutým sněhem, ještě se neodkopala.
Nikde žádné stopy. V tom bezpečném klidu zavírám oči.
Do čela zastudí okenní tabulka. Nad cestičkou k domu
se houpe větvička. Jemný sněhový prach se ještě snáší.
Nikde nikdo. Neporušená bílá plocha zahrady. Zamrkám.
Kdoví, zda se vůbec co pohnulo.
Před domem kdosi oklepává boty. Je to možné, není-li
v okolí stop? Je mi do zpěvu. Přichází sníh? Nebo...?
Hledím na kliku, zda se to všechno vysvětlí.